

[Dahlgaard.]

sammenfattes ganske kort på følgende måde:

Konjunkturudsigterne vurderes nu anderledes, også af regeringen, end dengang det oprindelige lovforslag blev fremsat; specielt frygter man ikke længere, at oliekrisen skal give anledning til beskæftigelsesproblemer i den første halvdel af indeværende år.

Kombinationen omkostningsdæmpende ydelser, bunden opsparing, en i relation til hele dette komplekse afsvækket prislovgivning, og sæsonmæssigt pres på arbejdsmarkedet vil efter mit partis opfattelse medføre, at det samlede resultat ikke bliver det helt usædvanlig store beløb, 2 mia kr., værd.

Jeg læste i dag i Kristeligt Dagblad, at LO-formanden, Thomas Nielsen, gav den vurdering, at det vigtigste var, at man nu undgik et valg. Det positive ved den omkostningsdæmpende ydelse og det negative ved den bundne opsparing, som jo er det, socialdemokratiet har bragt ind i billedet, ophævede efter hans mening hinanden.

Jeg er i den måske noget usædvanlige situation ikke at være helt uenig med LO-formanden, måske med det forbehold, at jeg vil sætte et spørgsmålstejn ved, om dette at undgå et valg er 2 mia kr. plus en bunden opsparing værd.

Når vi nu skal tage endelig stilling til den omkostningsdæmpende ydelse, lægger mit parti vægt på, at dette er lejligheden til at give udtryk for vor mening om det samlede forlig mellem de fire partier.

Mit parti kan ikke acceptere, at den bundne opsparing skal være et led i det kommende års økonomiske politik. Den kunne have været undgået ved et minimum af imødekommethed fra forligspartiernes side. Den halve milliard kroner i yderligere besparelser, som jeg detaljeret redegjorde for i går, kunne med et minimum af imødekommethed være trådt i stedet for den bundne opsparing. Det krævede blot, at det ene af forligspartierne glemte prestige-hensyn, og at det andet af forligspartierne, som

har bundet sig, fik lov til at blive stillet frit under afsluttende forhandlinger.

Vi kan heller ikke fra det radikale venstres side acceptere den situation, at regeringen har fraskrevet sig retten til at arbejde for videregående offentlige besparelser, hvis et mindretal her i tinget modsætter sig det.

Under hensyn til det vil det radikale venstres medlemmer stemme imod lovforslaget ved tredje behandling.

Schlüter (KF):

Det lovforslag, som om lidt skal til afstemning her i salen, er et centralt led i det samlede forlig, der nu er indgået mellem regeringen og socialdemokratiet.

Vi vil stemme imod lovforslaget om kontanttilskuddene til virksomhederne. Det vil vi, fordi det samlede forlig både politisk set og økonomisk set er et meget dårligt forlig.

Det er politisk dårligt, fordi det er aftalt bag nedrullede gardiner mellem to partier på en sådan måde, at socialdemokratiet har fået en indflydelse over regeringens politik, som er alt, alt for urimelig stor i forhold til, at socialdemokratiet er et mindretal her i salen.

Andre partier har haft ringe indflydelse, nogle har slet ingen kunnet få, store partier her i salen har ikke været inviteret med ved udarbejdelsen af den samlede løsning, der nu foreligger, og det lover dårligt for samarbejdsmulighederne fremover. Derfor mener jeg, at forliget politisk set er et elendigt forlig.

Når jeg så ser på de økonomiske virkninger, kommer jeg til ganske samme resultat. Det, der nu er tale om, er, at man vil udbetale små 2 mia kr. som et forsøg på en omkostningsdæmpning. Men jeg mener, at den viden, vi er i besiddelse af, klart fortæller os, at der er ringe udsigt til, at omkostningsdæmpningen vil slå igennem, som man havde tænkt sig.

Dertil kommer den alvorlige følge af kontantbeløbenes udbetaling, at det belaster